

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **A. K.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2016, č. j. MPSV-2016/30944-924/6, sp. zn. SZ/MPSV-2016/30944-924,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí vydané žalovaným pod č. j. MPSV-2016/30944-924/6 ze dne 12. 4. 2016, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín, č. j. 15325-15-ZL ze dne 26. 1. 2016.

V žalobě žalobce uvedl, že ve smyslu ust. § 34 zákona č. 329/2011 Sb., o dávkách pro osoby se zdravotním postižením, bylo v žalobcem napadeném rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2016 konstatováno, že zdravotní stav žalobce není podřaditelný pod ust. § 34 odst. 3

zákona č. 329/2011 Sb., tedy pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeného symbolem ZTP. Toto rozhodnutí žalobce napadal žalobou v celém rozsahu z dále uvedených skutkových a právních důvodů.

Jednak tímto rozhodnutím není naplněno ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, kde je uvedeno, že: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*“. V napadeném rozhodnutí, které nepochybně spadá pod režim správního řádu, jehož obsah je určen posudkem o zdravotním stavu. Posudková komise MPSV ČR ve svém posudku ze dne 31. 3. 2016 a před ním PK MPSV ČR – pobočka Ostrava se jen velmi slabě vypořádávají se vznesenými námitkami žalobce týkající se jeho zdravotního stavu a podložené odbornou lékařskou dokumentací. Posudky lze považovat za jednostranné a neobjektivní. Z posudkových závěrů PK MPSV ČR také není patrná žádná návaznost na jednotlivé podklady, což znamená, že ani PK MPSV ČR ani žalovaný v napadeném rozhodnutí nevysvětlují, o jaké konkrétní podklady ten který závěr týkající se schopnosti pohyblivosti, žalobce opírají. Naopak jejich závěry považuje žalobce za zcela rozporné s odbornými lékařskými nálezy, které v rámci jednání předložil. Žalobce v současné době trpí nemocí Morbus Bechtěrev. Konkrétně se jedná o ankylozující spondylitidu IV. stupně, která se u žalobce projevuje funkční poruchou páteře a kloubů, snížením celkové fyzické výkonnosti, pohyblivosti, snížením schopnosti chůze, sezení a stání, snížením schopnosti manipulace s předměty, deformitami a destruktivními změnami páteře a kloubů. V důsledku toho je žalobce přesvědčen, že jeho postižení je podřaditelné ne pod ustanovení přílohy č. 4 odst. 1 písm. g) vyhl. č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ale pod ustanovení přílohy č. 4 odst. 2 písm. f) předmětné vyhlášky, podle kterého „... *za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientaci na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat: ... f) těžké omezení funkce dvou končetin ...*“. Žalobce uvedl, že v jeho případě obou dolních končetin. Tímto je dle názoru žalobce v jeho případě také naplněno ust. § 34 odst. 3 zákona č. 321/2011 Sb., o dávkách pro osoby se zdravotním postižením, ve kterém je uvedeno, že „*Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ... Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti ...*“.

I samotná PK MPSV dochází k závěru o přítomnosti Bechtěrevovy choroby v IV. stupně, ovšem bez objektivních podkladů dochází k závěru, že tato choroba se v případě žalobce projevuje mírnou aktivitou a minimálním postižením na periférii.

Vzhledem k výše popsanému a prokazatelnému zdravotnímu stavu, který se vyznačuje mimo jiné i Bechtěrevovou chorobou IV., což PK MPSV nerozporuje, je žalobce přesvědčen o tom, že její závěr o „*středně těžkém funkčním postižení*“ je zcela skutkově vadný. Co se týče obsahu napadeného rozhodnutí, je z většiny pouhým konglomerátem přesných přepisů nerelevantních zákonných ustanovení.

Dále žalobce uvedl, že je také přesvědčen, že jím napadené rozhodnutí nemá oporu v žalobcem předložených odborných lékařských nálezech. Domnívá se, že PK MPSV

nepostupovala správně při zhodnocení jeho zdravotního stavu a pohyblivosti. Z těchto odborných lékařských nálezů vyplývá, že v současné době žalobce trpí takovými interními a pohybovými obtížemi, které opodstatňují podřazení jeho onemocnění pod ust. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., a trval na tom, že v jeho případě nebyly prokázány skutečnosti, které by svědčily jen o středně těžkém funkčním postižení.

Navrhoval proto, aby rozhodnutí žalovaného vydané dne 12. 4. 2016 bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dne 18. 11. 2015 podal žalobce žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Dne 18. 11. 2015 požádal Úřad práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín, LPS OSSZ ve Zlíně o posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením s platností posouzení k datu 1. 11. 2015.

OSSZ vypracovala posudek dne 11. 1. 2016, podle něhož je žalobce osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění platném od 1. 1. 2014. Jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek OZP, ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.

Úřad práce poskytl žalobci v souladu s ust. § 36 odst. 3 správní řád možnost seznámit se před vydáním rozhodnutí s podklady rozhodnutí. Této možnosti žalobce nevyužil. Úřad práce dne 26. 1. 2016 rozhodl rozhodnutím č. j. 42467/16/ZL, kterým přiznal žalobci nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 11. 2015 trvale. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání.

Úřad práce postoupil odvolání žalovanému. Žalovaný orgán požádal PK MPSV ČR, oddělení výkonu posudkové služby Brno o posouzení zdravotního stavu žalobce ode dne 1. 11. 2015 ke dni jednání posudkové komise.

Dne 31. 3. 2016 obdržel žalovaný posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 31. 3. 2016. PK MPSV ve svém výroku a odůvodnění uvádí, že žalobce je osobou se středně těžkým postižením pohyblivosti ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek OZP. Zjištěný stav lze považovat za srovnatelný s postižením uvedeným v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Nejde o těžké nebo zvláště těžké funkční postižení pohyblivosti ve smyslu stavů uvedených v odst. 2 a odst. 3 přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ani mu svým funkčním postižením neodpovídá, ani s ním není funkčními důsledky srovnatelné. Žalovaný se posudkem zabýval a shledal jej za dostatečně vypovídající a celistvý, neboť posudková komise vycházela z kompletní zdravotní dokumentace praktické lékařky, včetně jejího nálezu, a celkový zdravotní stav vyhodnotila v posudkovém zhodnocení. Posudková komise se vyjádřila k námitkám žalobce a vysvětlila, proč nelze zdravotní stav žalobce považovat za takový, jenž by měl vést k přiznání průkazu ZTP.

Žalovaný žalobci poskytl možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Žalobce této možnosti využil, byl seznámen s podklady pro vydání správního

rozhodnutí ve věci odvolání. Současně mu byla předána kopie posudku PK MPSV ze dne 31. 3. 2016. Žalobce do protokolu o ústním jednání uvedl, že žádné další návrhy či důkazy před vydáním rozhodnutí nemá. Dne 12. 4. 2016 žalovaný orgán vydal rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Úřad práce rozhodoval na základě posudku vydaného OSSZ dne 11. 1. 2016 a žalovaný orgán napadené prvoinstanční rozhodnutí přezkoumal a své rozhodnutí vydal na základě posudku PK MPSV ze dne 31. 3. 2016. K jednotlivým žalobním námitkám pak žalovaný sdělil:

Žalobce uvádí, že rozhodnutím žalovaného není naplněno ust. § 68 odst. 3 správního řádu. S tímto žalovaný nesouhlasí, konstatuje, že jeho rozhodnutí bylo odůvodněno v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, přičemž stěžejním důkazem ve správním řízení byl posudek PK MPSV ze dne 31. 3. 2016. Žalobce nedoložil ke svému odvolání žádné nové lékařské nálezy a nové důkazy ve správním řízení nenavrhoval ani po seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. PK MPSV zdravotní stav žalobce řádně posoudila, při hodnocení zdravotního stavu se zabývala vyžádanou zdravotní dokumentací praktického lékaře i odborných lékařů, řádně se také vypořádala s jeho námitkami. PK MPSV se vyjádřila, že zdravotní stav žalobce nelze hodnotit dle odst. 2 písm. i) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., jak žalobce navrhuje ve svém odvolání, přičemž své závěry náležitě zdůvodnila. Ze zhodnocení PK MPSV vyplývá, že u žalobce nebylo zjištěno těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních onkologických postiženích. Do nemoci interního charakteru u posuzovaného lze zahrnout kožní onemocnění urtikou, postižení ledvinnými kameny a přetrvávající lehkou hepatopathii. Tyto choroby podstatně neomezují schopnost orientace či pohyblivosti, a to ani na úrovni středně těžkého postižení. U žalobce nebyla prokázána kardiální nedostatečnost funkčně dle NYHA III. - IV. stupně, dechová nedostatečnost těžkého stupně, selhání ledvin ve stadiu dialýzy s prokázanými komplikacemi či onkologické onemocnění s nepříznivými průvodními jevy na pohybový systém ve smyslu např. těžkých paréz, těžkých neuropathií, kardiopathií, pneumopathií, metastáz do skeletu apod. Žalovaný orgán dále uvedl, že vyhodnotil posudek PK MPSV za úplný, objektivní a přesvědčivý stěžejní důkazní prostředek, který vycházel z hodnocení funkčních schopností žalobce na podkladě doložené zdravotní dokumentace.

Dále pak žalovaný uvedl, že PK MPSV provedla posouzení zdravotního stavu žalobce dne 31. 3. 2016, posudek byl vypracován komisí v řádném složení. PK MPSV se při hodnocení zdravotního stavu žalobce zabývala nálezem praktického lékaře i nálezy odborných lékařů, měla k dispozici i vyžádanou zdravotní dokumentaci žalobce, skutečnost, že žalobce trpí Bechtěrevovou chorobou, byla PK MPSV známa. PK MPSV konstatovala, že se u žalobce jedná o postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jež je způsobeno postižením páteře s funkčním omezením (nikoliv ztuhnutím) ve všech oblastech páteře při Bechtěrevově nemoci. RTG snímek je v korelaci. Hodnoceno bylo vstřícně v souladu s hodnocením OSSZ, a to srovnáním s postižením uvedeným v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.

PK MPSV dále uvedla, že se u žalobce nejedná o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v odst. 2 (průkaz ZTP) a 3 (průkaz ZTP/P) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Žalovaný k tomuto dále uvedl, že jeho úkolem, když si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobce, je vyhodnotit, zda posudek byl vypracován komisí v řádném složení, zda komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, popř.

jak obsah těchto podkladů ve svém závěru respektovala. Žalovaný orgán je při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vázán závěrem posouzení zdravotního stavu PK MPSV, která důsledně vycházela ze závěrů lékařských zpráv, těmito objektivním odbornými lékařskými nálezy se zabývala a hodnotila je. Výrok posudku o zdravotním stavu musí žalovaný orgán převzít jako výrok svého rozhodnutí. K tomu žalovaný dodal, že žalobce byl v napadeném rozhodnutí poučen o podmínkách nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Dle žalovaného PK MPSV dostatečně zhodnotila zdravotní stav žalobce, který odůvodňuje jeho nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením s označením „TP“, neodůvodňuje však jeho nárok na požadovaný průkaz osoby se zdravotním postižením s označením „ZTP“.

Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech, a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, proto navrhol žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Pokud jde o napadené rozhodnutí, tímto bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy Úřadu práce ČR – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 26. 1. 2016, kdy bylo rozhodnuto o tom, že žalobci se přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ od 1. 11. 2015 trvale.

Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného pak vyplývá, že tento se podrobně v odůvodnění rozhodnutí vypořádává s posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 31. 3. 2016, který je podkladem pro vydání uvedeného rozhodnutí.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 4. 10. 2017, k němuž se žalobce dostavil a u tohoto jednání uvedl, že s posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 31. 3. 2016 a jeho závěry nesouhlasí. Trval na tom, že posudková komise správně nezhodnotila zdravotní stav žalobce, protože se u žalobce jedná nikoliv o středně těžké funkční postižení, ale o postižení zvláště těžké, kterému odpovídá přiznání průkazu ZTP. Jedná se navíc o nevyléčitelnou chorobu, kdy zdravotní stav žalobce se s přibývajícím věkem neustále zhoršuje. Pokud jde o zdravotní stav žalobce, byl ohodnocen dříve tak, že je invalidní pro invaliditu I. stupně, ačkoliv se žalobce domnívá, že v současné době jeho zdravotní stav odpovídá vyššímu stupni invalidity. Sdělil, že není schopen žádného zaměstnání, které by vykonával v normální pracovní době. Je prakticky nezaměstnatelný, takže pouze roznáší tisk, a to dvě hodiny denně. Není totiž schopen vydržet sedět, nevydrží delší dobu v naprosto žádné poloze, musí je střídát. Závěrem pak sdělil, že PK MPSV ČR měla k dispozici lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce z konce roku 2015, ovšem dle jeho názoru obsah těchto zpráv nezhodnotila správně a výsledek potom je takový, že žalobci nebyl přiznán průkaz ZTP.

Žalobce pak nenavrhol provedení žádných dalších důkazů, nevěděl ani, co dalšího by mělo být prováděno. Mohl by pouze, jak sdělil, předložit fotografie, ze kterých by se dalo také zjistit dle jeho názoru, jaký je jeho zdravotní stav.

Pokud jde o posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 31. 3. 2016, tento je součástí správního spisu a byl tedy soudu k dispozici.

Pokud jde o uvedený posudek, vyplývá z něho, že v posuzovaném případě se jedná o muže ve věku 55 let, u něhož v popředí zdravotních potíží je Bechtěrevova choroba

v IV. st., s mírnou aktivitou. U posuzovaného muže je omezení hybnosti v oblasti krční, hrudní i bederní páteře; nejedná se ovšem o ztuhnutí v těchto oblastech. Postižení na periférii (tj. na kloubech horních a dolních končetin) je minimální, dle doložených revmatologických vyšetření z 20. 7. 2015 a 16. 11. 2015 pouze na levém kyčelním kloubu je neúplná vnitřní rotace. Ostatní klouby (kyčel vpravo, kolena, ramena, předloktí, drobné ruční i nožní klouby) jsou bez omezení hybnosti. Posuzovaný mívá kopřivkovité kožní projevy, z posudkového hlediska k nim nelze přihlídnout, neboť podstatně neomezují schopnost pohyblivosti. Laboratorní ukazatelé funkce jaterního parenchimu jsou prakticky v mezích normy. V přiložené dokumentaci není dokumentované posudkově významné postižení zraku a sluchu ani přítomnost středně těžké mentální retardace či demence nebo jiného závažného duševního postižení s dopadem na orientační a komunikační schopnosti. Není dokladována porucha funkce horních nebo dolních končetin ve smyslu paretických nebo ztrátových postižení či jiných těžkých poruch. Posuzovaný není limitován kardiální nebo dechovou nedostatečností. V doložené dokumentaci není dokladováno použití opěrných pomůcek posuzovaným. PK konstatuje, že u posuzovaného se jedná o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti či orientace na úrovni středně těžkého postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jež je způsobeno postižením páteře s funkčním omezením (nikoliv ztuhnutím) ve všech oblastech páteře při Běchtěrevově nemoci. RTG snímek je v korelaci. Hodnoceno vstřícně v souladu s hodnocením lékaře LPS OSSZ Zlín, a to srovnáním s postižením uvedeným v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. v platném znění. Nejedná se o postižení páteře provázené těžkými parézami či ztuhnutím tří úseků páteře – nelze posoudit dle odst. 2 písm. h) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. v platném znění.

U posuzovaného nebylo zjištěno těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích. Do nemoci interního charakteru u posuzovaného lze zahrnout kožní onemocnění urtikou, postižení ledvinnými kameny a přetrvávající lehkou hepatopatií. Tyto choroby podstatně neomezují schopnost orientace či pohyblivosti, a to ani na úrovni středně těžkého postižení. U posuzovaného nebyla prokázána kardiální nedostatečnost funkčně dle NYHA III. - IV. stupně, dechová nedostatečnost těžkého stupně, selhání ledvin ve stádiu dialýzy s prokázanými komplikacemi či onkologické onemocnění s nepříznivými průvodními jevy na pohybový systém ve smyslu např. těžkých paréz, těžkých neuropatií, kardiopatií, pneumopatií, metastáz do skeletu apod. Nelze tedy hodnotit dle odst. 2 písm. i) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. v platném znění, jak navrhuje posuzovaný ve svém odvolání. PK MPSV zhodnotila vyžádanou dokumentaci praktického lékaře. Možnost výrazného zlepšení či stabilizaci zdravotního stavu PK MPSV nepředpokládá, proto platnost posudku není časově omezena.

V posudkovém závěru pak uvedeno, že po prozkoumání podkladové dokumentace a vyhodnocení všech posudkově rozhodných skutečností PK MPSV došla k závěru, že k datu jednání PK u posuzované osoby nejde o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v odst. 2, 3 přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. v platném znění. Zjištěný stav lze považovat za srovnatelný s postižením uvedeným pod písm. g) v odst. 1, přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. v platném znění, kdy tento stav trval i ke dni 1. 11. 2015.

Ve výroku posudku uvedeno, že nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením anebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb.

Pokud jde o posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 31. 3. 2016, tento posudek soud pokládá za posudek celistvý, objektivní a přesvědčivý, neboť posudková komise zasedala ve správném složení, měla k dispozici veškeré zprávy o zdravotním stavu žalobce od odborných lékařů k datu jednání posudkové komise a celou zdravotní dokumentaci od praktické lékařky žalobce a srozumitelným způsobem vysvětlila, proč u žalobce hodnotila jeho zásadní zdravotní postižení jako středně těžké.

Soud tedy po prostudování uvedeného posudku dospěl k závěru, že tento posudek mohl žalovaný vzít za podklad svého rozhodnutí, jež je nyní předmětem soudního přezkumu a s tímto posudkem se žalovaný ve svém rozhodnutí řádně vypořádal v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Podle § 34 odst. 1 zákona č. 321/2011 Sb. nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší jednoho roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Podle § 34 odst. 2 uvedeného zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

Podle § 34 odst. 3 uvedeného zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Jak soud již uvedl, z posudku PK MPSV ČR, který byl vzat za základ rozhodnutí žalovaného, dospěla posudková komise k závěru, že se u žalobce jedná o osobu se zdravotním postižením, se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti, a takováto osoba dle ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP).

Soud tedy uzavírá, že zdravotní stav žalobce byl posouzen řádně, s posudkem PK MPSV se žalovaný ve svém rozhodnutí také řádným a srozumitelným způsobem vypořádal, a proto žaloba žalobce důvodná není a jako takovou ji soud zamítl dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci žalobce neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovaného, žádné náklady nežádal, navíc mu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. října 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně